

Çınarımydın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Ağustos 2025

Yanlışta düştüğüm bir düş'tün
Sezilerimde saklı rahmeti pay ettiğim
Yosun tutmuş yüreğin na'sında saklı bir yemindin
Adını dahi söylemeye kıyamadığım
En çok da yalnızlığın tortusu
Elbet hüznle gölgelenen varlığımdan
Dökülen yaştın ve yastın
Yaşamadığım kadar yaşattığım sevginin
Rahmetine dolan ay ışığı idi sevdan...

Bir peri misali s/üzüldüğüm
Sözcüklerde saklı münferit gönlümün
Son halkasıydın
Elbet sessizce diktiğim
Ölümün yarasından bile büyüktün
Mevsimde saklı bir rüzgârdın
Rüzgârın estiği çöl topraklarında açan
Çiçeğin tohumunda saklı bir masal kahramanı
Oysaki masalım yoktu benim

Masal sandığım hep düşlerimin
Özet geçtiği bir şiirden
Dökülen heceler.

Tırnaklarımla kazdığım şu zemin
Zemherilerde saklı bir güldüm
Boca ettiğim
Gözyaşıma da muhaliftin
Öykündüğüm asla değildi ölümün
Öncesi hicabımla asılı kaldığım kadar ufkun mavisini
Öznesi idin aşkın
Aslında bir rivayet misali
Tırmandığım şu darağacında boynuma takılan
Bir çelenktin.

İstem dışı sevdiğim
Küredüğüm ömrün kim bilir kaçınıcı hücreyi
Hapsoldüğüm solgun duvarlarında yalnızlığın
Biçtiğim değerdin
Ekilen her düştü saklı bir masal kahramanı
Elbet kara gözlerinde gecenin
Hala aydınlık kılabilirdiğim
Şu yolun da tozunu dumanına katan
Bir kelime bir hece
Aslında sonsuzluktun içimdeki meali
Özveri ile yaşar ve severken
Saklı rakımı idin erişemediğim.

Nihayetinde içimden taşan boşalan
Rüzgârın tefe koyduğu kopuk bir yapraktan ötesi değildim
Sevgimle, umudumla asılı kaldığım çınarımdın
Gölgede yazar ve yaşarken
Renk körü düşlerin
Münferit rengiydin
Hem beyaz hem pembe asla da solmayan
Bir çiçeğin saklı hutbesinde ıssızlığıma kandıığım kadar
Rabbime düşkünlüğüm
Elbet aşkın rüzgârında salındığım efkâr
Yüklü gövdemde saklı

Saltanatını srdğm akn bekas
Saf tuttuğm safiyet ykl varlığmın da tek kanıtı.